

SORTIDA A CARDONA

Els serveis meteorològics havien anunciat una entrada d'aire polar a Catalunya, amb possibles nevades generalitzades. A les set en punt del matí del dia primer de desembre estàvem davant la Botiga dels vins (a tocar del pàrquing gratuït) amb el dubte del que ens trobaríem durant el dia. Feia fred de debò.

En pujar a l'autocar constatem que dues dones, una com conductora i l'altre que guiarà les nostres passes, ens acompanyaran durant tot el viatge.

Tot seguit marxem en direcció a l'eix transversal per anar fins a Vic. De moment el cel encara esta serè. Abans d'arribar a Vic els núvols ja fan acte de presència. Passant per Manresa varem agafar la carretera que ens portaria a Cardona, travessant diverses poblacions com Santpedor i Súria.

Vam passar Cardona sense aturar-nos, doncs ens esperava a pocs quilometres a la Masia Pla d'Abella – Restaurant “El Porxo” un bon esmorzar (embotits variats, formatges i torrades de pa de pagès amb tomàquet) i després cafè i llet ben calents.

Anem a Cardona. En arribar visitem un taller i botiga d'artesanía de la sal. Ens expliquen com treballant la sal i també totes les seves utilitats. Milers crec que ens van dir !! Làmpades ionitzants, sal com espoliant de la pell i no cal dir com a conservador d'aliments des de fa segles i també com la forma de pagament de serveis (salaris)...

Seguidament hem de pujar al Castell de Cardona. Aquesta fortalesa te més de mil anys d'història i va resistir el setge de l'any 1714 (Guerra de Successió) i només va capitular després de la caiguda de Barcelona l'onze de Setembre davant l'exèrcit francès i espanyol de Felip V. Això va ser set dies més tard (el 18 de Setembre).

L'accés es per una carretera amb uns revolts que ens posen l'ai al cor (sobre tot a la baixada) . Aparcat l'autocar en una gran esplanada entrem al recinte per una rampa de fort desnivell, que ens fa bufar a més d'un. La visita la seguirem amb una guia oficial.

Trobem el patí d'armes amb la entrada al actual Parador Nacional de Turisme. Seguim per l'antic claustre, del qual només es conserva una part i l'altre esta reconstruïda amb materials actuals. L'Església es tancada. Vorejant-la per l'exterior per un passadís amb el terra de fusta anem a un mirador situat just al darrera de l'absis. Tot i que esta núvol la vista es espectacular. Després els mes valents pujant a la torre de la Minyona, el lloc que corona el Castell.

Acabada la visita anem a la muntanya de sal. Entrarem a la mina. Abans visitarem l'espai cultural, amb fotografies i histories de persones que van viure i treballar fa mes de cent anys al voltant de la minería de la sal. Entrem a la mina. Tothom protegit amb un casc. Caminant anem trobant recones i sales espectaculars amb estalactites i estalagmites de sal. Sembla que estem en un mon de fantasia. Destaca especialment la sala que en diuen “La Capella Sixtina” espaiosa i extraordinària. Seguidament veiem un documental amb l'història de la mina. Actualment esta inactiva des de l'any 1990.

Hem d'anar a dinar al Restaurant del matí. El sol ens dona la benvinguda. El menú es complet i abundant (torrades amb mousses de formatge, amanida, escudella del pastor i carn de bé i botifarres, de postres mato i iogurts, i cafès i infusions pel que ho desitgi). Tenim una estona per contemplar la masia. En realitat es una granja amb bestiar divers, cabres, ovelles, ases ... i un prat ampli pel seu voltant.

Toca marxar cap a casa. Uns estona més tard la guia s'acomiada vora de Vic. Durant tot el viatge ens ha explicat les diverses comarques que hem travessat i contat histories i anècdotes de les diferents poblacions, que han amenitzat el viatge. Li dediquem un fort aplaudiment.

Encara ens queda travessar tot l'eix transversal. Una hora després arribem a Platja d'Aro. Aplaudim a la conductora. Em passat un bon dia, això si, amb una mica de fred. Fins la propera.

